

Da Afholdsbevægelsen for en Menneskealder siden begyndte her i Landet, var Alkoholforbruget en 8—9 l pr. Indbygger. Igennem en Menneskealders Arbejde var det presset ned fra 8—9 l til 6,5 l, men paa Grund af de begrænsende Bestemmelser, der blev gennemført i 1917, fik man i 1918 Alkoholforbruget pr. Indbygger ned til 1,5 l à 100 pCt., altsaa til ca. $\frac{1}{4}$ af Tallet for 1916. Medens man havde arbejdet i en Menneskealder for at faa Tallet ned fra 8—9 l til de 6,5 l, fik man i Løbet af et Par Aar Tallet ned fra 6,5 l til 1,5 l i 1918; da Alkoholspørgsmaalet var saa nært løst i Danmark, som det nogen Sinde har været. Og selv om den Slappelse i Alkohollovgivningen, der siden har fundet Sted, har ført til, at Alkoholforbruget er vokset, er Forholdet dog stadig det, at vi gennem de begrænsende Bestemmelser, vi hidtil har opretholdt, har holdt Alkoholforbruget nede paa under Halvdelen af, hvad det var i 1916. Og ser vi, hvordan det giver sig Udtryk, har det jo ogsaa, hvad Drukkenskabsforseelser angaar, som det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen talte om, vist sig, at medens her i København Antallet af den Slags Forseelser i 1916 var 10 216, var i 1918 Antallet nede paa 2 133, fulgte altsaa nogenlunde proportionelt Alkoholforbrugets Nedgang og er nu ca. 4 000, altsaa under Halvdelen af, hvad det var i 1916. Dette er blot nogle enkelte spredte statistiske Data, der viser fra Finland, fra Norge og fra vort eget Land, hvad der kan naas gennem Alkohollovgivningen, og som jeg med den Foranledning, som det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen har givet, gerne vil henlede Opmærksomheden paa, skønt hele dette Spørgsmaal jo ikke i egentlig Forstand vedrører det Lovforslag, der her foreligger til tredie Behandling.

Med Hensyn til dette Lovforslag har jeg udførligt udtalt mig ved dets tidligere Behandlinger her i Tinget, og jeg kan i alt væsentligt henholde mig til, hvad den ærede Ordfører (L. Kvist) her har udtalt, og skal herom derfor kun gøre ganske faa Bemærkninger.

Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen, at hvis den højtærede Indenrigsminister virksomt vil arbejde for Gennemførelsen af Lovforslaget i den Form, det har faaet ved anden Behandling, og hvis Lovforslaget i den Form maa blive vedtaget her i Tinget ved tredie Behandling og gennemført ogsaa i det andet høje Ting, vil jeg være fuldkommen tilfreds med det Resultat, der derigennem er naaet, og jeg haaber, den højtærede Indenrigsminister vil deltage i den

Anbefaling til Tinget om at vedtage Lovforslaget i den Form, det har faaet ved anden Behandling, som er fremsat her af den ærede Ordfører. Det, der er Kernen i det Lovforslag, der her foreligger, er alene Anerkendelsen af det stedlige Selvstyre, og det maa forekomme mig, at hvilken Stilling man end indtager til Alkoholspørgsmaalet, maa man i den almindelige Valgrets Tidsalder, i Folkestyrets Tidsalder, i hvert Fald kunne enes paa det Punkt, at det maa være Befolkningen selv, der her skal have Indflydelsen, Ansvar og Adgangen til at bestemme Retningslinien, der skal følges paa dette Omraade; og de, der ønsker det, vil ved tredie Behandling give det foreliggende Lovforslag deres Stemme. Dette vil jeg tillade mig varmt at anbefale.

A. C. Meyer: Det vilde aldrig være faldet mig ind at forlange Ordet ved denne Sags tredie Behandling udover, at jeg blot vilde have anmodet ærede Medlemmer om at stemme for det foreliggende Forslag med de Ændringer, der er stillet her ved tredie Behandling. Men jeg bliver nødsaget til at holde en lille Tale, efter at min ærede Kollega, det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen, har haft Ordet, for derved at afbalancere noget af det, han har sagt; thi hvis hans Udtalelser fik Lov at staa som eneste Udtryk for, hvad Socialdemokratiet vilde, tror jeg nok, man vilde misforstaa Situationen ikke saa ganske lidt. Nu er det naturligvis ingenlunde hverken fra det ærede Medlem Hr. F. K. Madsens eller fra min Side Politik, naar vi har hver sit Standpunkt paa dette Omraade. Jeg er ganske overbevist om, at det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen af sit fulde Hjerte mener, at en Lovgivning vedrørende Alkoholnydelse er af det onde, ligesom jeg for mit Vedkommende mener, at en Lovgivning imod Alkoholnydelsen ganske vist ikke er det afgørende, men paa den anden Side heller ikke kan undværes, altsaa kommer det ærede Medlem og jeg paa flere Punkter til at staa i Modstrid med hinanden.

Jeg vil først sige, at de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte om, hvilken Virkning Arbejderbevægelsen, Oplysning o. s. v. har haft for Ædrueliggørelsen af Befolkningen — dette gælder ikke blot Arbejderbefolkningen, men det gælder ogsaa Bondebefolkningen i meget høj Grad —, kan jeg ganske underskrive. Det er givet, at det ikke blot kan være Afholdsbevægelsen, der har bidraget til at skabe mere Ædruelighed i vort Folk. Overalt, hvor Folk kommer til at diskutere deres økonomiske, moralske